

Det gamla och det nya.

Som det lider mot årsskiftet skall jag be att få säga några ord till avsked at det gamla året och hälsa det nya året välkommet.

Förval du gamla slitta är min rygg du böjt och blekt mitt hår. I pannan plögen dragit ner en fåra djup, vad vill du mer?

Om du ej gav mig vad jag tänkt precis, du ändock mycket skänkt av hälsa, och vad vill jag mer i ro kan du dig lägga ner.

Dig nya, vill jag hälsa an Rinn upp! Giv trid och fröjden sann och stråla som det bästa år i nittonhundratalet står.

Dig hälsar jag förhoppningsfull Om du ej strör så mycket gull blott du mig hälsan giver när du din fåra skriver.

Vidi.

Ett tack till Logen Branting.

Ett tack till logen Branting vi bringa eder här. Ni som för oss alla ej sparade besvär, och ni som knutit samman det broderliga band. Låt oss därför få räcka till er en tacksam hand

Ni sparade ej möda ej heller på besvär. Ni ville oss framföra till klaran, ljusan här. Ni gjorde allt ni kunde ni gjorde stort i smått, vi även också funno, att det var ganska gott.

Vi vilja ej förglömma den stilla kvällens stund då ni var härnere och stifta vårt förbund. Låt oss därför få räcka en tacksam hand till er. Därför att ni invigde vår Vasa-loge Tegnér.

J. Swanson,
Logen Tegnér, Stavely.

Herr Redaktör!

På förekommen anledning anholder jag vördsamt om publicerandet av närsutna brev i nästkommande nummer av Eder tidning.

Högaktningfullt
Albert Hermanson

Winnipeg, Manitoba,
December 17, 1930

THE WORKMEN'S COMPENSATION
BOARD.

Claim No. J-91609

H. P. A. Hermanson, Esq.,
Swedish Consul,
Winnipeg, Man.

Dear Sir:

470 Main St.,
Re. N. E. Johnson*

It has been brought to our attention that the above named Claimant is making allegations that representations made by yourself, as Swedish Consul, to this office have adversely influenced the Board in adjudicating upon this claim for compensation.

In this connection I wish to state that I have never met you at any time, that I have never had any representations made by you or any member of your office, written, verbal, or otherwise, pertaining to this man's claim. Any statement to the contrary is wholly untrue. I have no knowledge of any representations that you or any member of your office have made to any of the doctors who have treated or examined this man.

Yours truly,

The Workmen's Compensation Board
(signed) A. J. Fraser,
Chief Medical Officer

Inför årsskiftet.

Ja, nu börjar det ett nytt år för oss alla. Att döma av nu rådande förhållanden ha vi väl att vänta ett av de värsta åren, vi någonsin upplevt i Canada.

Bönderna äro utfattiga och klaga, men kanske att de nu fått sig en god läxa, som vi förresten vi kännning av alla samhällsklasser här i landet. Bönderna äro arbetare, men tänk så få av dem som verkligen tänka på den saken. De flesta vilja nog gärna räkna sig till kapitalisterna. Man måste nog säga, att många av bönderna levt över sina tillgångar de senaste åren, så nog "Mycket vill ha mer och hin den onde vil ha fler." Det skulle funnits lag på att ingen fick ha mer än en kvarts sektion land, för lever inte en familj på så pass mycket "sälva" inlösligheten på så pass mycket land, så tillhör familjen den sortens folk som inte klara sig hur mycket land de än har. Så är det en sak, att bönderna inte veta hur mycket de vilja ha för sitt vete, men det är inte att undra på för allt vad som finns av modernt maskineri vill en farmare ha. Särskilt de som ha mer än en kvart. Men de som nöja sig med detta kvantum land behöva sannligen icke vara sig traktor eller combine. Han kan gott farma med hästar. Vi ha fått en överproduktion av spannmål tack vare det moderna maskineriet och så därför att största flertalet farmare icke kunna vara nöjda med en kvart.

Staten borde sätta igång med byggande av ålderdomshem och vårdhem, och de arbetslösa kunde därigenom få tillfälle att tjäna en skönt.

Ja, så ha vi bilen. Den har nog varit till stort fördärv för många. De äro nog bra för läkare vid deras sjukbesök och för folk, som inte vill göra något annat än åka omkring och var herrskapsfolk. Tänk bara hur mycket pengar som gå till bensin och olja per dag. Om alla dessa pengar som nu släpas på bilar, bensin och olja hade stannat i landet under de två senaste åren så hade nog många bonde varit skuldfria vid det här laget och haft sitt hemman som sitt eget i stället för att som nu är fallet ha det inlånat över borde vara litet mera försiktiga än att sätta sina frihemman i sticket för en bil. För min del anser jag det praktiskt taget vara detsamma som att sälja hemmet. Jag tycker man borde minska vad bönderna gjorde hemma i norra Sverige. Man sålde sina hemman för ett par hundra riksdaler för att få koksalt i Hudiksvall. De tyckte naturligtvis det var bra då. Var ska bönderna i Canada få sitt koksalt, när bankerna och länekompanierna ta igen sina pengar?

Pelle i Fairy Glen.

Öppen fråga till pastor A. Wickman vid Svenska Lutherska Kyrkan i Winnipeg.

Herr Redaktör:

Må det tillåtas en av denna tidnings mångåriga prenumeranter att rikta en fråga till pastor A. Wickman vid Svenska Lutherska Kyrkan i Winnipeg.

Det har nämligen framhållits av en mängd olika personer i Winnipeg att pastor Wickman i dagarna vägrat förtäta jordfästningen över en svensk man som brukade besöka Lutherska Kyrkan. Då ett sådant förvägrande att uppfylla sina prästerliga skyldigheter ovillkorligen måste förvåna folk, beder jag att pastor Wickman i pressen offentlig framhåller orsaken till detta märkliga ställningstagande.

Gammal prenumerant.

Mot årsslutet.

Man kan nästan börja undra över vad regeringen i landet egentligen gör eller vad den kn göra i dessa bistra tider. Ett är dock säkert, att någon måste tagas itu med för att lindra nöden bland de svältande skarorna. För egen del kan jag icke säga mig ha sett något bevis på att något gjorts för dessa från regeringens sida.

Det har ju gjorts en del för att anlägga vägar och dyl, det måste ju erkännas, men jag räknar icke detta slags arbete värt mycket. I de flesta fall är det endast ett schackdrag från politiskernas sida för att slå blå dunster i

sänkes hon i graven. Hon föddes för.

Dr. Thomas' Electric Oil
får människor
SEDAN
60 AR DET
POPULÄRA
MEDLET
FÖR HOSTA,
FÖRKYLNING,
BRICK,
NING, SAR,
SKAVSAR,
LAM RYG,
ETC.
Få den äkta.
PRIS
ÖVERALLT
35c.

ögonen på de, som lyckats få arbetet. Och så naturligtvis för mr. Bennett, för att han skulle visa vad han duger till, och vilka framsprång han kunde göra. Eller kanske vi inte kunna förstå de fina kräksänger han sjunger. Näja, det "fina" i sångerna kanske icke är så avart att lista ut, när allt kommer omkring, men det är nog värre ställt med de sånger, man nu sjunger och deras innebörd. Den som det kan göra är nog skärlare än själve mr. Bennett. Han säger sig icke kunna göra något. Ja, då, är det ju bäst att tåga still, så vet vi det och rättar oss därefter. Det är nästan oförklarligt att icke flera personer duka under för svält och umbanden än vad fallet nu är.

Själv har jag icke smakat på vad det vill säga att svältar, men vad som ligger förborgat i framtiden är det ju ingen, som känner. Jag ser av tidningarna att även Sverige börjar få det dåligt, och att den ena fabriken efter den andra ramlar över ända. Och U. S. A.! Ja, där är det ju mikalöst, där är det ju 10 resor värre.

Jag har som sagt hört det från håll, där man vet vad man talar om. Men det finns en sak som jag icke tycker om, och det är att svenskar från alla håll av Canada anstränga sig på allt sätt att meddela de svensk-amerikanska tidningarna hur uselt det är här. Precis som folk inte visste det förut. Det är ju ingen nyhet. Hela världen är ju för övrigt upp och nedvänd. Det skulle ont av Canada likafullt stanna kvar här roa mi gatt veta varför folk, som ha så i landet. Varför inte gå till ett annat land och se om det är bättre ställt där. För min del tror jag nog att U. S. A. icke har så särdeles mycket att yvas över vad förhållandena beträffa. Hur många tusen människor eller skulle man säga millioner — ha icke blivit lurade dit, men de akta sig nog att säga något. Dem hör man inget av. Skaffa er en statistik över alla nödlidande och svältande i världen — jag menar nu av våra landsmän — och gå sedan till alla länder och jämför med Canada så skall ni snart finna att Canada intager en plats långt ner på skalan. Att vecka efter vecka läsa historier om Canada är litet tröttsamt i längden, och ingen där nere bryr sig ett dugg om hur vi ha det här uppe. Men kanske det ligger något under. I varje fall har jag ännu icke hört att det betraktas som en lögn att säga att svenskarna äro avundsjuka. Hm!

Ett är dock säkert. Jag tror icke att det går att tvinga folk att resa från ett land till ett annat. De fara nog av egen fri vilja också. Själv har jag inget att klaga över ännu, men jag vet att det är nödvändigt att något göres för att hjälpa dem som svältar.

Jag får tacka "Hälsingekvinnan" för hennes brev. Varför ser man så sällan brev från den kvinnliga läsekretsen? Det finns säkert många som skulle kunna ge oss bilder ur livet. Jag undrar om Gammelfar har huggit opp veden ännu, så att han kan visa sig i sitt "husorgan" igen. Eliason säger ej ett ord. Frank är i farten med rapporter, så han har väl inte tid. Och så har jag icke förargat honom på länge.

Och så får jag väl till slut önska alla och envar, både när och fjärran ett bättre och lyckosammare år och särskilt önskar jag mina bekanta i Bergland ett innerligt gott nytt år.

Stockholmska.

Har: — Min älskling, jag har köpt dig en lite apa, så att du skall hava något att roa dig med.

Hon: — O, vad du är snäll! Nu kommer jag mindre att sakna dig, när du är borta!

För eller emot poolen.

Jag hade tillfälle läsa brev i S. C. T. den 11 dec. Han tycks ha fått i huvud liksom så många andra, att det är vetepoolens fel, att det är så hårda tider för farmarna. Så långt jag kan förstå, är det ett himmelskriande misstag att säga så.

Vi hörde i sommar under valkampens dagar talar om att det var liberala partiets skull. Kunde bara de konservativa komma till makten, så skulle vi få goda tider i landet. Det synes mig som om farmarna i fall de nu överge poolen helt och hållet överlämna sig i händerna på storkapitalisterna.

Nej, mr. Peterson. Jag tror för min del, att den enda löningen är, att vi organisera oss alla ett hundra procent för en hundra procent försäljningsagentur och system. Man säger att överproduktionen är orsaken till prisfallet på marknaden. Om vi nu alla förenade oss i en hundraprocentig pool, kunde vi också kontrollera produktionen marknadsföra mindre och få lika mycket pengar. Resten kunna vi använda hemma för våra djur. Ha vi nog kött, ägg och potatis samt trädgårdsprodukter, så kunna vi ju låta bli att köpa så mycket. Men under nu rådande förhållanden gör det icke.

Om vi som tillhåra poolen nedskär produktionen, så producera de utomstående dubbelt så mycket. Jag kan upplysa om att farmarna i Argentina organiserat en pool. De ha ej haft någon hjälp av utomstående, så jag förmodar, att de ha haft samma bittra erfarenheter som vi. I.B.C. ha fruktodlarna bildat en hundraprocentig pool och marknadsföra så mycket vart år, som kan avslättas utan prisfall, och resten behålles hemma. Det råder intet tvivel om att "dumping" är det värsta system, som kan förekomma. Innan exempelvis dessa fruktfarmare voro organiserade betalade de formliga svältlärer för arbete på sina farmar.

Det skulle nog vara klokt att betänkasådana saker, innan man handlar. För min del kommer jag att stanna med poolen, även om jag blir ensam kvarstående och hur många som predika emot densamma.

Jag skulle rekommendera, att man söker upp Saskatchewan farmare-tidningen och läser ett brev av Albert Pool-farmer. Det finnes infört i numret för den 15 december. Det kan vara nyttigt att se, vad han har att säga.

P. A. Nystrom.

Olycka.

Där låg en kvinna på gatan, en mor från ett hyreskvarter, och omkring stod en nyfiken folkhop — det var knappast mer.

Men om hörnet svängde helt nyss en bil med en full chaufför, som några snapsar och pilsner givit ett glatt humör.

En mor som korsade gatan, en bil som i vinglingar gick — och så var det hänt — ett skrik och en slocknande kvinnoblick.

Där sutto tvenne små barn i ett fönster och bidade mor. Hon dröjde — och dagen gick över i en skymning, skrämmande stor.

Ake Lind.

— Elsa är en flicka som kunde ha fått vilken karl hon behagade.
— Hur kommer det sig då att hon fortfarande är ogift?
— Därför att hon aldrig har behagat någon.

Ur ett brev. — "Ursäkta, fru generala, att jag skriver i skjortärmarna, men hettan är verkligen förfärlig."

— Det förvånar mig att se Eder här, herr professor.
— Ja, uppriktligt sagt, hade jag också tänkt låtsas som jag glömt inbjudningen, men jag har ett så dåligt minne och så glömdes jag det.

— Vad sade din man om din nya dräkt?

— Det kan jag inte säga.
— Hur så?

— Jag begagnar aldrig svärord.